

Aarhus 16/7-2018

Kærlig hilsen,

Du, der dykker ned i teknologier, skaber,
fremfører og definerer.

Det har taget mig åre år at blive bevidst om den
parallelldimension, hvor der er hverdag. Og nu, hvor
det er lykkedes, har det blot gjort mig endnu mere
fornøjet - jeg står som et spørgsmålstegn midt i
din bunke af komponenter, færdige ledninger og balastre.

Jeg kan bedre forstå skinnende ting. Fiktede produkter.
Med logo, glanslak og produktare skinner. Formgivning
der har kostet millioner, og som med sikker hånd
følger mig hver dag og leder mig ned ad en vej,
hvor jeg får mindet og minde kontrol over min computer
og dens indhold.

Er det dit ansvar at uddanne mig? Det er dig, der sikrer
mit kvalifikationer og indsigt. Dig, der har overskuds
til at forhindre dig til kække teknologier og services,
der er gode, og hvilke, jeg har lidt mig fra. Og
uden dig har ideerne svært ved at blive til andet
end blot det - ideer på et stykke papir eller i en fil.

Er det mit ansvar at føre at medre teknologien,
inden den bliver for avanceret, og jeg må give op?
At sætte mig så grundigt ind i tingene, at jeg

- selv kan tage beslutningerne. Skrive mine egne
programmer og realisere mine projekter.

Eller skal vi begge overveje, hvordan vi kan nærme
os hinanden, så jeg kan blive dygtigere til at
håndtere teknologien, og du kan få en ligesindet,
der rent faktisk forstår, hvad det er, du laver,
og hvorfor? Og hvis det er sådan, vi skal gøre,
hvem tager så det første skridt?

Venlig hilsen

Borger